Lietas arhīva Nr. 1A-0135-20/33
ECLI:LV:RVPT:2020:0324.1A30063919.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020. gada 24. martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese I. Meldere
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2019. gada 24. septembra lēmumu Nr. 1254.

Aprakstošā daļa

2019. gada 27. jūnijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 406558 (turpmāk – Protokols) par to, ka /pers. A/ 2019. gada 27. jūnijā plkst. 19.24 vadīja transportlīdzekli Land Rover Freelander ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ Ikšķilē pa Lejas ielu virzienā no Puķu ielas uz Peldu ielu un krustojumā ar Peldu ielu vadītājs nobrauca no ceļa braucamās daļas, uzbraucot šķērslim (Ikšķiles kapu nožogojumam), pēc kā aizbrauca no notikuma vietas, par notikušo neziņojot policijai. Uz Protokola sastādīšanas brīdi vadītajam nebija klāt vadītāja apliecības.

Protokols sastādīts, pamatojoties uz liecinieka liecībām.

Ir pārkāpts Ceļu satiksmes likuma (turpmāk - CSL) 19. panta trešās daļa, 25. panta pirmās daļas 1. punkts, Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi"(turpmāk - CSN) 39.4. apakšpunkts.

Atbildība par šiem pārkāpumiem paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[4] panta 14. daļā, 149.[4] panta pirmās daļas 1. punktā, 149.[16] panta piektajā daļā.

Ar Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas vecākās inspektores 2019. gada 30. jūlija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 406558 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) konstatēts, ka /pers. A/ 2019. gada 27. jūnijā plkst. 19.24 vadīja transportlīdzekli Land Rover Freelander ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis) Ikšķilē pa Lejas ielu virzienā no Puķu ielas uz Peldu ielu un krustojumā ar Peldu ielu vadītājs nobrauca no ceļa braucamās daļas, uzbraucot šķērslim (Ikšķiles kapu nožogojumam), bojājot to, pēc kā aizbrauca no notikuma vietas, par notikušo neziņojot policijai. Protokols sastādīts, pamatojoties uz liecinieka paskaidrojumu pamata. Uz Protokola sastādīšanas brīdi vadītajam nebija klāt personu apliecinošs dokuments. Lēmums pieņemts bez personas klātbūtnes.

Sākotnējā lēmumā atbildību mīkstinošie apstākļi netika konstatēti, par atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzīti LAPK 34. panta pirmās daļas 6. punktā un otrajā daļā minētie apstākļi.

Saskaņā ar LAPK 32.-37., 268.-274.[1] pantu, 275. panta pirmās daļas 1. punktu, /pers. A/ uzlikts naudas sods 700 EUR un nolemts Transportlīdzekļa reģistrācijas numuru RO 2513 nosūtīt uz Ceļu satiksmes drošības direkciju.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, /pers. A/ (turpmāk arī Sūdzības iesniedzējs) iesniedza sūdzību, kurā lūdza atcelt Sākotnējo lēmumu un izbeigt lietu.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – iestāde) 2019. gada 24. septembra lēmumu Nr. 1254 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet sūdzība noraidīta.

Iestādes lēmums pamatots, tostarp ar šādiem motīviem.

Protokolā fiksēts administratīvais pārkāpums.

Pēc aculiecinieka /pers. C/ sniegtās informācijas, negadījumu izraisīja un notikuma vietu atstāja transportlīdzekļa Land Rover Freelander vadītājs /pers. A/.

VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk – PPP CPB) jaunākais inspektors par notikušo ceļu satiksmes negadījumu sastādīja ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr. NK001868 (turpmāk – CSNg protokols).

CSNg protokolā norādīts ceļu satiksmes negadījuma aculiecinieks /pers. C/ un viņa tālruņa numurs, notikuma vietā veikta fotogrāfēšana un pieņemti paskaidrojumi no /pers. C/.

Sūdzības iesniedzējs pēc ceļu satiksmes negadījuma atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai bioloģiskā vidē, tādējādi nerīkojoties atbilstoši CSN 25.9. punkta un CSL 30. panta pirmās daļas prasībām, par ko saskaņā ar LAPK 149.[15] panta astoto daļu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC406899 un šie materiāli nodoti tiesai.

Lietas materiāli daļā par ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanu nodoti iestādei un pieņemts Sākotnējais lēmums, par kuru sūdzību iesniedza /pers. A/.

Ar /pers. C/ paskaidrojumu notikuma vietā apstiprinās Protokolā norādītie pārkāpuma apstākļi un tas, ka /pers. C/ 2019. gada 27. jūnijā Ikšķilē, ap plkst. 19.24, vadīja transportlīdzekli BMW, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pa Peldu ielu Lejas ielas virzienā un pēkšņi viņam priekšā ar lielu kustības ātrumu no Lejas ielas izbrauca Transportlīdzeklis, kurš nesamazinot kustības ātrumu taisnā virzienā nobrauca no brauktuves un ietriecās kapu nožogojuma (akmens sienā). Pēc sadursmes no Transportlīdzekļa izkāpa pasažieris un aizgāja no notikuma vietas, bet Transportlīdzeklis uzsāka kustību un aizbrauca prom. /pers. C/ tam sekoja un paziņoja Valsts policijai. Tā kā Transportlīdzeklis atradās 100 metru attālumā, /pers. C/ skaidri redzēja, ka tajā atradās tikai vadītājs, kurš vēlāk arī izkāpa ārā un uz kuru viņš norādīja kā uz personu, kas vadīja Transportlīdzekli.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019. gada 2. jūlija spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu pēc LAPK 149.[15] panta astotās daļas.

Lietas apstākļu precizēšanai administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem Nr. PC406558 pievienoti administratīvā pārkāpuma lietas materiāli Nr. PC406899.

Lietas materiāliem pievienots PPP CPB jaunākā inspektora Edgara Skujas un Reģionālās pašvaldības policijas Ikšķiles novada nodaļas vecākā

inspektora Ingusa Vāgnera ziņojums.

Ar inspektora Ingusa Vāgnera ziņojumu apstiprinās, ka tika saņemta informācija no Valsts policijas par Transportlīdzekļa izraisītu negadījumu un aculiecinieka /pers. C/ esamību, kurš turpmāk apstiprināja ceļu satiksmes negadījuma apstākļus un norādīja uz Sūdzības iesniedzēju kā Transportlīdzekļa vadītāju. Sūdzības iesniedzējs skaidroja, ka katru dienu lieto alkoholiskos dzērienus.

Ar inspektora Edgara Skujas ziņojumu apstiprinās, ka saņēma izsaukumu par ceļu satiksmes negadījumu un notikuma vietā sastapa policijas darbiniekus un notikuma aculiecinieku /pers. C/ un noskaidroja Transportlīdzekļa vadītāja /pers. A/ personību.

Izvērtējot aculiecinieka /pers. C/ paskaidrojumus, nav pamata tiem neticēt, kā arī lietā iegūti pierādījumi, ka no ceļu satiksmes negadījuma brīža līdz policijas darbinieku ierašanās brīdim Sūdzības iesniedzējs atradās aculiecinieka redzeslokā, proti, sākotnēji pie Transportlīdzekļa stūres, pēc policijas darbinieku ierašanās – Transportlīdzekļa tiešā tuvumā.

Kritiski vērtējami Sūdzības iesniedzēja iebildumi, ka nevadīja Transportlīdzekli, bet vienkārši pastaigājās, jo liecinieks vadītāja vietā redzēja tieši Sūdzības iesniedzēju un aizturēšanas brīdī pie Sūdzības iesniedzēja atrastas Transportlīdzekļa atslēgas. Tāpat Sūdzības iesniedzējs apzināti notikuma vietā nesniedza paskaidrojumus, un neierodoties uz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu, neizmantoja savas tiesības uz aizstāvību. Līdz ar ko Sūdzības iesniedzēja sūdzībā sniegtā informācija vērtējama kritiski, jo lielāka ticamība piešķirama lietā esošo lietas dalībnieku sākotnējam paskaidrojumam, kamēr persona, kas saukta pie administratīvās atbildības, vēl nav izdomājusi sev izdevīgāku versiju.

Pēc sadursmes mehānisma apraksta (frontāla sadursme ar priekšējo daļu) un Transportlīdzeklim konstatētajiem bojājumiem, Sūdzības iesniedzējam kontakts ar Ikšķiles kapu nožogojumu nepārprotami bija jājūt un jādzird, līdz ar ko nevar noliegt, ka Sūdzības iesniedzējs notikuma vietu atstāja apzināti ar iespējamu mērķi izvairīties no administratīvās atbildības, jo atradās alkohola reibuma stāvoklī.

Sūdzības iesniedzēja kā Transportlīdzekļa vadītāja rīcība, atstājot notikuma vietu, ir pretrunā CSN 39.4. punkta prasībām.

Kritiski vērtējams Sūdzības iesniedzēja apgalvojumus par to, ka apšaubāma aculiecinieka /pers. C/ spēja adekvāti uztvert, kas ir noticis notikuma vietā, jo lietas materiālos nav iegūti pierādījumi, kas liecinātu par /pers. C/ ierobežotām uztveršanas un spriešanas spējām.

Nav konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi, bet konstatējami atbildību pastiprinoši apstākļi, proti, pārkāpuma izdarīšana, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē (LAPK 34. panta pirmās daļas 6. punkts), kā arī saskaņā ar LAPK 34. panta otro daļu, ņemot vērā pārkāpuma izdarīšanas vietu un laiku – apdzīvota vieta, blakus Ikšķiles kapiem, kur ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana rada ceļu satiksmei īpaši bīstamu situāciju un sekas.

Sods piemērots pamatojoties uz LAPK 35. panta otro daļu, 32. panta otro daļu, turklāt nav piemērots papildsods sods.

Nepiekrītot Lēmumam, Sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību tiesai.

Sūdzība tiesai pamatota ar sekojošiem argumentiem.

Lietā nav neviena pierādījuma, ka tieši sūdzības iesniedzējs vadīja Transportlīdzekli un izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, jo tika aizturēts, pastaigājoties. Apliecina, ka tajā dienā nevadīja Transportlīdzekli.

Uzskata, ka liecinieks kļūdījās, turklāt nevar būt pārliecināts, ka tajā brīdī liecinieks atradās normālā psihiskā un fiziskā stāvoklī, tāpēc šīs liecības nevar uzskatīt par pietiekamu pierādījumu saukšanai pie administratīvās atbildības.

Paskaidrojumus nesniedza notikuma vietā tāpēc, ka apjuka, bija satraukts un nezināja, ko darīt un kā rīkoties.

Sūdzības iesniedzējs lūdz tiesu atcelt Lēmumu pilnībā, atcelt Sākotnējo lēmumu, izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz LAPK 289.^{6} panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi sūdzības pamatojumu un lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet lēmums atstājams negrozīts.

Sūdzība iesniegta tiesā atbilstoši LAPK 288. panta pirmajai daļai.

Tiesa lietā nekonstatē LAPK 289.^{12}panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanai iestādei jaunai izskatīšanai.

LAPK 289.^{6}panta septītajā daļā noteikti tiesai izlemjamie jautājumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu.

Saskaņā ar LAPK 272. pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Līdz ar to tiesa, veicot pierādījumu pārbaudi un novērtēšanu atbilstoši LAPK 244. pantā paredzētajiem pierādījumu novērtēšanas principiem, vērtē, vai Iestādes lēmums pamatots ar tādiem pierādījumiem, kas pierāda sūdzības iesniedzēja vainu. Tiesa norāda, ka administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros tiek noskaidroti lietas faktiskie apstākļi un izvērtēti lietā savāktie pierādījumi, atbilstoši LAPK 243. panta pirmajai, ceturtajai un piektajai daļai, 243.^{1} pantā paredzētajiem pierādīšanas līdzekļiem, 244. pantam.

Atbilstoši LAPK 9. panta pirmajai daļai, par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Tātad, pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja konstatē konkrētu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu. Objekts ir tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums, objektīvā puse raksturo kā izdarīts administratīvais pārkāpums, subjekts ir persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, subjektīvā puse ir vainojama darbība (*sk. Augstākās tiesas 2006. gada 22. decembra spriedumu lietā Nr. SKA - 571/2006, 2008. gada 26. maija spriedumu lietā Nr. 252/2008*).

Izvērtējot iesniegto sūdzību, tiesa secina, ka sūdzībā netiek apstrīdēts pats ceļu satiksmes negadījums pēc būtības, tikai noliegta Sūdzības iesniedzēja saistība ar to.

Vērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka nav pamata apšaubīt Protokolā-lēmumā, kā arī citos lietā esošajos pierādīšanas līdzekļos norādītos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus un līdz ar to tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pēc LAPK 149.^{4}panta pirmās daļas 1. punkta, 149.^{4}panta 14. daļas, 149.^{16}panta piektās daļas ir pierādīta ar visiem lietā iegūtajiem pierādījumiem to kopsakarībā, tostarp ar Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā norādīto, Protokolā-lēmumā norādīto, Lēmumā norādīto, aculiecinieka /pers. C/ paskaidrojumos norādīto, inspektoru Edgara Skujas un Ingusa Vāgnera dienesta ziņojumos norādītajām ziņām, pievienoto fotofiksāciju.

Tādējādi pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs neievēroja CSN 39.4. punktā noteiktās prasības, Ceļu satiksmes likuma 19. panta trešās daļas, 25. panta pirmās daļas 1. punkta prasības, un minētās darbības kvalificējamas pēc LAPK 149.^{16}panta piektās daļas, 149.^{4} panta 14. daļas, 149.^{4} panta pirmās daļas 1. punkta.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā

pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atbilstoši LAPK 289.[13]panta trešās daļā noteiktajam atzīst, ka apstrīdētajā lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzējas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt un tiesa pievienojas iestādes lēmumā ietvertajam faktisko un tiesisko apstākļu konstatējumam.

Tiesa atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir ticami, attiecināmi un pieļaujami konkrētās lietas izskatīšanā un iestāde vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus un sūdzības iesniedzēja argumentus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši LAPK prasībām, un tiesa nesaskata nepieciešamību atkārtoti izvērtēt sūdzības iesniedzēja argumentus un pievienojas apstrīdētā lēmuma ietvertajam pamatojumam, kopumā atzīst to par pareizu un pilnībā pietiekamu, lai secinātu, ka sūdzības iesniedzējs ar savām darbībām izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas kvalificējams pēc 149.[4] panta 14. daļas, 149.[4] panta pirmās daļas 1. punkta, 149.[16] panta piektās daļas un sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības, un izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir ievēroti LAPK 35. panta otrās daļas, 32. panta pirmās daļas nosacījumi par soda uzlikšanu.

Tā kā Sūdzības iesniedzējs sūdzībā tiesai norāda faktiski tos pašus argumentus, kurus jau izteica sūdzībā par Sākotnējo lēmumu un kuri detalizēti izvērtēti Lēmumā, tad tiesa atzīst, ka nav nepieciešams vēlreiz atsevišķi pārvērtēt šos atkārtotos argumentus apstākļos, kad tiesa pievienojās iestādes lēmumā ietvertajam faktisko un tiesisko apstākļu konstatējumam.

Papildus par sūdzībā apšaubīto aculiecinieka stāvokli un spriestspēju, tad tiesa secina, ka lietas materiālos nav pierādījumu par šīs personas ierobežotām uztveršanas un spriešanas spējām, bet toties Sūdzības iesniedzējam konstatēts alkohola reibums kliniski un turklāt kā konstatēts Lēmumā un dienesta ziņojumā, tad policijas amatpersonai Sūdzības iesniedzējs pats skaidroja, ka katru dienu lieto alkoholiskos dzērienus.

Tiesa secina, ka sūdzība nesatur tādus faktus, kuri nebija zināmi iestādei, pieņemot Lēmumu. Sūdzības iesniedzējs nav norādījis arī nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, bet sūdzības iesniedzēja nepiekrišana iestādes pierādījumu vērtējumam nevar būt par pamatu lēmuma atcelšanai, līdz ar ko tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja argumenti nav pamatoti.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka, piemērojot administratīvo sodu, Iestāde ievēroja LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās un izskatot lietu pēc būtības, izvērtēja izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskus secinājumus. Lietā nav iegūti nekādi pierādījumi par citiem apstākļiem, nekā tas ir norādīts Protokolā, Sākotnējā lēmumā un Lēmumā.

Tāpat iestāde pamatoti konstatēja atbildību pastiprinošus apstākļus saskaņā ar LAPK 34. panta pirmās daļas 6. punktu un otro daļu, kā arī Lēmumā ņemts vērā, ka sūdzības iesniedzējs agrāk nav administratīvi sodīts un viņam ir vairākas apgādājamās personas.

Tiesa, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, secina, ka tikai šāds piemērotais sods konkrētajā gadījumā sasniedz LAPK 22. pantā noteikto mērķi.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa nekonstatē pamatu atcelt pārsūdzēto Iestādes Lēmumu par sūdzības iesniedzēja sodīšanu par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, kas paredzēti LAPK 149.[4] panta 14. daļā, 149.[4] panta pirmās daļas 1. punktā, 149.[16] panta piektajā daļā, un tādēļ atbilstoši LAPK 289.[12]panta otrās daļas regulējumam Lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1., 9., 243., 244. un 289.[6]pantu, 289.[12] panta otrās daļas 1. punktu, 289.[13], 289.[17] un 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2019. gada 24. septembra lēmumu Nr. 1254 (Par pārsūdzēto lēmumu lietā Nr. PC406558), noraidīt /pers. A/ sūdzību.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesai 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, Jēzusbaznīcas ielā 6, Rīgā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2020. gada 24. martā.

Tiesnese I.Meldere